

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2014. november

A Biblia Szövetség folyóirata

XXVI. évfolyam 3. szám

Ára: 350,- Ft

BSZ 25 HÁLAADÓ NAP

„Van egy nép, amely elszórtan és
elkülönülten él a népek között...”

(Eszter könyve 3,8)

„SZÁMBA VENNI EZER ÁLDÁST“

(ELNÖKI KÖSZÖNTŐ. ELHANGZOTT PÉCELEN, 2014. SZEPTEMBER 13-ÁN,
A BSZ 25 HÁLAADÓ NAPJÁN)

Kedves Ünneplő Testvérek!

Hálátelt szívvel, Istenünket magasztalva állunk meg őelőtte, amikor megemlékezünk szövetségünk 25 évéről. Mindenekelőtt az élő Isten szólítson meg Bennünket Igéje által:

„Jöjjetek, örvendezzünk az Úrnak; vigadozzunk szabadításunk kősziklájának! Menjünk elébe hálaadással, ujjongjunk neki zengedezve.

Mert nagy Isten az Úr, nagy király minden isten fölött.

Kezében vannak a föld mélységei, és a hegyek magasságai is az övéi.

Ővé a tenger, és ő is alkotta, és a szárazföldet is az ő keze formálta.

Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az Úr, a mi alkotónk előtt!

Mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe és kezének juhain vagyunk. Ma, ha meghalljátok szavát, ne keményítsétek meg szíveteket...” (Zsolt 95,1-7)

A felolvasott Ige arra biztat bennünket, hogy örvendezzünk és vigadozzunk ezen a mai napon Urunk munkáját látva. A zsoltáros is ezt tette, amikor az élő Isten alkotásait számba vette.

„Akik az Úrra néznek, azok felvidulnak”. Akik látják munkálkodni hatalmas Urunkat, azoknak megtelik a szíve örömmel és hálával. Visszatekintve láthatjuk Urunk munkálkodását szövetségünk életében is, ez a tény töltse be szíveteket örömmel.

Negyed század egy szervezet életében hosszú idő, ez alatt felnő egy új generáció. Akik egykor egyedül vagy fiatal házasként vettünk részt az alkalmakon, ma már cseperedő, esetleg felnőtt gyermekeinkkel együtt vagyunk itt. Örömmel tapasztaljuk, hogy közülük sokan a szolgálatba is beálltak, táborkoztatásban vagy rendezvényeken segítőként is láthatjuk őket.

Sok minden történt az eltelt időszakban. Ez a kerek évforduló arra készített, hogy visszatekintsünk a mögöttünk levő 25 évre. Erre biztat bennünket Túrmezei Erzsébet is:

*Messzi évekre visszanézni,
és számba venni ezer áldást,
erőt, kegyelmet, megbocsátást:
csodákra emlékezni jó!*

Valóban sok csodát élhettünk meg az eltelt évek során. A szövetség megalapítása is Urunk kegyelmes munkájának az eredménye. A fennmaradás és a működés anyagi feltételeinek biztosítása szintén Urunk gazdagságát dicséri. A csendeshetek, az igei alkalmak, a testvéri kapcsolatok, a tiszta bibliai tanítás, a körzeti találkozók, a könyvkiadás, a folyóirat, a székházunk megléte – mind mind hálára indít bennünket. Elsorolni sem tudjuk, mennyi mindent kaptunk a mi Urunktól, mennyi csodát tett szövetségünk életében. Arra is alkalom ez a mai nap, hogy ezeket számba vegyük és dicsőítsük érte Urunkat.

Hisszük, hogy az ő kegyelme fedezi el vétkeinket és vezet bennünket a megszentelődés útján.

Az Úrnak való hálaadás és az ő dicsőítése mellett kötelességünk az is, hogy megköszönjük azok szolgálatát, akik imádságaikkal, kétékezi munkájukkal, anyagi javaikkal is támogatták szövetségünk munkáját, akik engedelmes eszközök voltak Urunk kezében. Azokról is emlékezünk meg, akik már

nincsenek közöttünk, akik elmentek a minden élők útján. Azokra is gondolunk, akik az öregség, betegség terhei miatt nem tudnak közöttünk lenni. Az Úr adjon erőt nekik a próbatétel idején!

Isten igéje arra figyelmeztet bennünket, hogy **„emlékezzetek meg előjáróitokról...”** (Zsid 13,7). A szövetség eddigi vezetőire is hálás szívvel emlékezünk, akik Urunk szavára figyelve vezettek bennünket.

A Biblia Szövetség egyik feladata, hogy közösséget is kínáljon tagjainak, közösségi alkalmakat is szervezzen. Az Úrral való kapcsolatunk mellett nagyon fontos megtartó erő a testvéri közösség is. Hálásak vagyunk azért, hogy csendesnapjaink, csendesheteink, konferenciáink, körzeti alkalmaink ennek lehetőségét is kínálták. Ez a mostani alkalom is egy ilyen együttlét kíván lenni, ahol verset, zenét, bizonyágtételt hallgatva gyakoroljuk a testvéri közösséget és dicsőítjük Urunkat.

Szövetségünk életének, működésének garanciája Jézus Krisztus kegyelme és gondviselése, aki tegnap, ma és örökre ugyanaz. A hálás visszatekintés után az Úr megtapasztalt segítségéből erőt merítve induljunk tovább, és Jézus Krisztusra nézve folytassuk utunkat! Segítsen ebben bennünket Füle Lajos szövetségi tag testvérünk verse is (Ében-Háézer – Mindeddig megsegített bennünket az Úr! 1Sám 7,12):

*Múltam, ha nézem, ámulva nézem.
Ében-Háézer! Ében-Háézer!*

*A mát ha nézem, csodákat látva
gyümölcsöt érlel bennem a hála.*

*Jövöm ha nézem, Jézusra nézek:
Őbenne áll fenn minden ígért!*

Dr. Makrai Tibor elnök

ERŐSÍTSETEK MAGATOKAT ÉS EGYMÁST!

„Azért, testvéreim, igyekezzetek még inkább megerősíteni elhívásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezeket teszitek, soha nem buktok el.” (2Pt 1,10)

Ha elolvassuk a Péter apostol második levelének 1,3-11. verseit, akkor megértjük, hogy az apostollal a fiatal keresztyén gyülekezetek tagjai iránt érzett féltő szeretete íratja le a fenti idézetet. Félti őket a botlástól, illetve a hitbéli bukástól. Péter, aki többször is elbukott a Jézust követés keskeny útján, tapasztalatból tudta, hogy milyen keserves állapotba kerül a hívő ember, amikor elbukik.

A magyar nyelvű Bibliában botlásnak, bukásnak fordított görög szó több jelentésű, jelenthet valamilyen erkölcsi bűnbe esést (házasságtörést, lopást, hazugságot, csalást stb.), de jelenthet hitbéli elfordulást (megkeményedést, lázadást, zúgolódnást, hitehagyást stb.), vagy éppen a korszellem világias gondolkodásának rabságába esést. Márpedig az ilyen botlások, bukások nemcsak a hívő ember személyes hitéletét teszik tönkre, de bomlasztó hatással vannak az Isten népét alkotó gyülekezetre is.

A hitbéli bukás akkor következik be, amikor az újjászületett, megtért keresztyén ember elfeledkezik kegyelmi kiválasztásáról, isteni elhívásáról, és a megtérésben történt megtisztulásáról. Péter azért figyelmeztet az ilyen veszélyre, mert a hívő embert minden időben fenyegeti a feledékenység. Az is nagy baj, ha családi körben, hétköznapi tennivalóink közben elfelejtünk fontos dolgokat, de az még nagyobb baj, ha a mindennapi rohanásban, ezerféle programra készülve annyira megteelik gondolatvilágunk, hogy közben elfelejtkezünk isteni elhívásunkról, kegyelmi kiválasztásunkról, és megtérésünk történt megtisztulásunkról.

Ez a feledékenység a hívő embernél abból ismerhető fel, hogy elbizakodott lesz, bűneivel kapcsolatban hamis üdvbiztonságára (predestinációjára) hivatkozik, lelki élete langyमेleggé válik, életvitele világias, beszéde, szórakozása, költekezése stb. olyan lesz, mint a „világ fiaie”.

Visszatekintve a BSZ negyedszázadára, a kezdetekre, tegyük fel a kérdést magunknak is, hogy bennünket (BSZ tagokat) nem fenyeget, és nem kísért meg a Péter apostol által leírt feledékenység?

Ha igen, akkor érdemes odafigyelni arra, amit az apostol gyógyszerként kínál minden idők hívő emberének erre a feledékenységre: „igyekezzetek még inkább megerősíteni elhívásotokat és kiválasztásotokat”.

Elsőként mintha azt tanácsolná, hogy naponta gondoljunk isteni elhívásunkra, gondoljuk át, hogy az újjászületett hívő ember nemcsak az üdvösségre, de – már földi életében – mint mennyei polgár, szent életre hívatott el. Ezért figyelmeztet az apostol, hogy állhatatosan gyakoroljuk a kegyességet. Hitünk igaz emberségben (erkölcsi tisztaságban) mutakozzon meg, gyakoroljuk az önuralmat, a mértékletességet, törekedjünk (áldozzunk elég időt) Isten igazságainak megismerésére (a szent tudományra), gyakoroljuk a testvéri szeretetet, és legyünk embert szeretők (!), hiszen erre hívtunk el.

A másik gyógyító tabletta a feledékenység ellen: naponta meg kell erősíteni kegyelmi kiválasztottságunkba vetett hitünket. Vagyis éljünk abban a meggyőződésben, hogy életünkben minden kegyelemből van; erősödjek meg naponta abban a hittudatban, hogy kegyelemből van a megtérésem, hogy üdvösségem egyedüli oka Jézus Krisztus keresztdozata, hogy mindvégig megtart ebben a kegyelemben. Hogy üdvösségem egyetlen örök garanciája Jézus Krisztus személyében és ígéreteiben gyökerezik.

Amikor ezekről elfeledkeznek a hívő emberek, akkor hitéletük felhígul, ítélezők lesznek, széthúzás támad közöttük, meghidegül bennük a szeretet, azaz az Úr szegyenére lesznek. Pedig ő azt akarja, hogy mi „dicsőségesen” menjünk be országába, azaz tükrözve Jézus arcát, a helyreállított istenképűségünket.

A Biblia Szövetség fennállásának 25. évében legyünk hálásak azért is, hogy Isten Szentlelke az elmúlt időszakban különösen is szívűnkre helyezte a hatha-

tós isteni elhívásnak, az ellenállhatatlan kegyelemnek drága tanítását, és megvilágította számunkra a kegyelmi kiválasztásról szóló kijelentését (Rm 8,28-30). Tehát ezért is érthetjük helyesen, hogy Péter apostol miről írt a korabeli keresztyéneknek. Tehát mi is emlékezzünk naponta!

És tartsunk komoly bűnbánatot azért is, mert sokszor erőt vett rajtunk a feledékenység, s ennek következményeként az ítélkezés, a széthúzás, a szeretetlenség, a gőg!

Fogadjuk hát meg a Szentléleknek Péterem keresztül adott másik figyelmeztetését is, miszerint hibázunk, ha az elhívást és kegyelmi kiválasztást úgy hangsúlyozzuk, hogy közben nem beszélünk arról, hogy elhívásunk és kiválasztásunk az evilági megszentelt életre, szent életvitelre is történt! Az isteni elhívás és kegyelmi kiválasztás tehát nem csak az üdvösségre, a túlvilági dimenzióra vonatkozik, hanem erre a földi életre is. Mert a hívő ember szent élete (gondolkodása, életvitele, családi élete, közösségi léte stb.) Krisztus dicsőségét van hivatva tükrözni és felragyogtatni a világban (társadalomban, munkahelyen, családban stb.).

Annak igazi jele, hogy valaki valóban hiszi isteni elhívása tényét és kegyelmi kiválasztásának valóságát, mindig a megszentelt élet. A szentségtelenül élő hívő ember élete arról tanúskodik, hogy erőt vett rajta a hitbéli feledékenység. Az ilyen ember Krisztus gyalázatára van, pedig arra hívatott el, hogy Krisztust dicsőítő élete legyen.

Emlékezzünk tehát, és emlékeztessük egymást Péter apostol figyelmeztetésére: elhívásunkra és kiválasztásunkra! Meglankadó hitűnkben erősítsük egymást, hogy ne csak megbánni való múltunk, de sokkal szebb jelenünk és jövőnk lehessen, ami után a Biblia Szövetség tagsága is – Krisztus „ikonját” (1Kor 15,49) hordozva – dicsőségesen menjen majd be Urunk országába!

Dr. Sípós Ete Álmos
(*Megjelent a BSZ hálaadó napi
információs kiadványban*)

SZÜLETÉS NAPRA

Minden élőlény hosszabb vagy rövidebb idő alatt jön létre, születik meg. Így történt ez a Biblia Szövetség esetében is. A gyökerek messzire nyúlnak vissza. Az elmúlt századokban sok országban volt ébredés, amelyek hatása elérkezett hazánkba is: a hitben érett és bátor atyafiak erőteljesen hirdették az evangéliumot, énekeket költöttek vagy fordítottak, ezzel ébresztették a magyar népet.

A II. világháború előtt – de különösen utána, az átélt háborús borzalmak hatására – nagy lelki éhséget támasztott Isten. A zsúfolt templomokban, a szabad tereken nyitott szívvel várták és fogadták testvéreink az élető evangéliumot. Ezekben az években sok ezer atyafi jutott élő hitre. A szolgálatokat főként a CE Bethánia Szövetség lelkészi és nem lelkészi tagjai végezték.

1948-ban a hatalomra jutott kommunista párt meg akarta törni az ébredést és a történelmi egyházakat. Fondorlatos módon ezt az egyházi vezetőkön keresztül próbálta elérni. Minden egyházi (és nem egyházi) szervezet működését be kellett szüntetni. Így oszlott fel a többivel együtt a CE Szövetség is. A pápai és sárospataki teológia állami kézbe került. Külön engedély kellett ezután mindenféle gyülekezeten kívüli szolgálathoz. Ezt rendeletileg szabályozta az egyházi vezetés.

Ezeket a rendeleteket a hívő atyafiak általában figyelmen kívül hagyták, és a lehetőségeket kihasználva titokban találkoztak.

Kb. két évtized elteltével a politikai és egyházi nyomás enyhült. Ebben az időszakban egy debreceni lelkészi konferencián Borbély Béla testvérünk felszólalt, és javasolta az egyházi segítséget az egyre növekvő alkoholizmus elleni harcban. Bartha Tibor püspök ekkor Béla bátyánkat bízta meg a Misszió megszervezésével. Így indulhatott el az Iszákosmentő Misszió segítő munkája.

Később szintén Béla bátyánk javasolta, hogy Berekfürdőn kellene otthont építeni a megszabadult iszákosok részére. A püspöknek tetszett az ötlet, így felépülhetett a Megbékélés Háza is. Az építkezésen sok hívő testvérünk dolgo-

zott, gyülekezetek mozdultak meg, adakoztak és segítettek. A püspököt annyira megindította a hívő nép szorgalma, segítsége, hogy engedélyt adott Borbély Bélának, hogy annyi csendeshetet szervezhet Berekfürdőre, amennyi szükséges. Így kezdődött a berekfürdői csendeshetek időszaka.

Ugyanakkor Sípos Ete Álmos irányításával – a tápiószzelei tanyán – már több éve tartott az ifjúsági munka, csakúgy, mint Biatorbágyon, a bárkákban, Liza néni felügyeletével.

Fekete Péterék és Tariska Zoltánék péceli háza felépült, Fekete Pétert és feleségét azonban az Úr magához szólította. 1985-ben ebben a házban kezdődött egy bibliaiskolai tanfolyam, aminek igazgatója éveken át Pásztor Gyula volt.

1988-ban már olyan hírek érkeztek, hogy újra megalakíthatók lesznek az egyházi és nem egyházi szervezetek. Azonnal tanakodni kezdtünk, hogy a hívő nép szervezete milyen legyen (alapszabály, név, működés)? Végül sok-sok tanácskozás után megállapodás született, hogy Biblia Szövetség legyen a neve, az ébredést szolgálja, és a magyarországi hívő népet szeretné majd összefogni.

Így alakult meg 1989. május 1-jén Budapesten a Biblia Szövetség.

Ebben az évben kapcsolatra léptünk a Liebenzelli Misszióval is. Svájcban részt vehettünk feleségemmel egy Bibelbund (német és svájci Bibliaszövetség) konferencián, majd Ausztriában több ízben tárgyalhat-

tunk az ottani iratmissziós csoport vezetőjével, tanácsot és segítséget kérve tőle. Így tudtunk babáskodni a hazai EMO születésénél is.

Életem egyik kedves szakasza volt az a 18 év, amikor a BSZ keretében, mint alelnök, majd mint elnök szolgálhattam.

„Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt 103,2)

Asztalos Zoltán

(Megjelent a BSz hálaadó napi információs kiadványban)

PECZNYÍK PÁL KRISZTUSRA BÍZD MAGAD!

Elsuhant felettünk már negyed évszázad,
látható lett rajtunk szeretet, alázat?

Ha mi Isten hívő gyermekei vagyunk,
úgy, szolgálatunkhoz erőt tőle kapunk.

Nem lehet közömbös, mi vesz körül minket,
nem hagyhatjuk bajban hívő testvérünket!

Krisztusra bízod magad, Szövetségünk népe,
Menny felé haladva, lábnymába lépve!

Szavaddal, munkáddal, tegyél bizonyosságot
Uradról, ki vérén szerezte váltságod!

Huszonöt éven át keze áldott, védett,
célja, hogy Atyjához emelhesse téged!

Megtetted-e mindig, ami tőled tellett?
Megálltal-e szánón betegtársad mellett?

Jézus szeme látta, mit nevében tettél,
megvigasztalt téged, ha kétségbe estél.

Csak te tudod, hányszor bocsátott meg neked,
keresztfára verte ó-embered, vétkeid.

Csak Jézusba rejtve lehetsz biztonságban,
ebben, a bűnökkel fertőzött világban.

Nézz hittel Jézusra, megváltott hű népe,
nála vár szebb hazád, el nem múló fényben!

És, ha véget ér itt földi vándorlásod,
ámulatba ejt majd szebb öröklakásod.

Állj meg rendületlen hű Megváltód mellett,
Ő tette csodássá számodra a Mennyet!

Ama dicső honban csak egyetlen nép lesz,
boldog: ki tartozhat hívők seregéhez.

Ragyogó fehérben, földöntúli fényben,
csodákat élhet át Isten közelében.

VAN EGY NÉP...

(Elhangzott a BSZ 25 hálaadó napi istentiszteletén.

Rövidített és szerkesztett változat.)

„Akkor ezt mondta Hámán Ahasvérós királynak: Van egy nép, amely elszórtan és elkülönülve él a népek között, országod minden tartományában, és törvényei különböznek minden más nemzetétől. Nem teljesítik a király törvényeit sem. Bizony, nem illik ezt annyiban hagynia a királynak!” (Eszter 3,8)

A Biblia Szövetség 25 éves hálaadó alkalmán az vált hangsúlyossá ebből az igéből, hogy „van egy nép”. Lássuk hát, hogyan él ez a nép, mi a jellemzője, hogyan vesz részt a világban, mi a célja, küldetése, szolgálatának értelme! Nem csak Ahasvérós király idejében volt igaz, hogy van egy nép, hanem Péter apostol is írt leveleket az akkor szétszórtágban élő népeknek. Második levele elején így fogalmaz: „akik velünk egyenlő drága hitet nyertek az Úr Jézus Krisztusban”. Ma is van egy nép, mert az ige kijelenti, hogy Isten országlása örökkévaló, ezért ez a nép mindig volt, van és lesz a világ végezetéig. Ígéretünk van a seregek Urától arra, hogy ezt a népet ő gyűjti egybe, oltalmazza és ő is őrzi meg. Mi nem állítjuk azt, hogy ez a nép a Biblia Szövetség tagsága, de azt mondhatjuk, hogy a Biblia Szövetség tagsága része ennek a népeknek.

A Hámán szájából elhangzó mondat gúnyos volt ugyan, de lássuk meg benne a tényt és a dicséretet. Milyen jó az, hogy így látja az ellenség: van egy nép, amely elszórtan és elkülönítve él, törvényei másak, mint az ország törvényei, és a királynak nem illik így hagyni őket. Látja az ellenség, hogy van egy nép, amellyel számolni kell, amelyet nem lehet leírni. Ez a nép nem számarányában hatalmas, hanem azért, mert hatalmas ura van. Nem önmagában erős, hanem Urától van ereje.

Teológus koromban mondta nekem valaki, hogy „ti szemellenzősek vagytok”. Azt válaszoltam neki, hogy „egyrészt bárcsak olyanok lennénk, akik csak a keskeny utat látják, amely az életre visz, másrészt örülök, hogy olyanok látsz bennünket”.

Lássuk hát, hogy mik jellemzik ezt a népet:

1. ELSZÓRTAN ÉLŐ NÉP

Ahogy a perzsa birodalomban minden tartományban elszórtan élt Isten népe, úgy ma is az egész világon elszórtan él. Egysége nem a földrajzi helyzetéből adódik, hanem a könyörülő Isten kiválasztó szeretetéből. Nem könnyű szétszórtágban lenni, de Isten nem oda helyez bennünket, ahol könnyű az élet, hanem ahol áldássá tud tenni bennünket.

Egyszer valaki olyan vidékre került, ahol nem éltek hívő emberek, és megkérdezte tőlem: tiszteletes úr, hogy kerültem ide. Arra bátorítottam, ne azt kérdezze, hogy miként került ide, hanem azt, hogy miért van itt.

Egy asszony a férje egészségi problémái miatt a zempléni dombok közé költözött, és boldogan mondta el, hogy ő a falu népe miatt van ott. A falubeli asszonyoknak hirdette Krisztus igéjét, és imádkozott, hogy Isten tartsa még ott. Nagyon boldog volt, amikor egy református tábor telepedett le a közelben, mert átélhette, hogy olyan nép vette körül, akikhez tartozott.

A sótartót sokan sószórónak nevezik. Sokáig bántotta a fületem ez a kifejezés, de rá kellett jönnöm, hogy a sószóró kifejezés sokkal jobb, mert a só nem azért van, hogy tartsák, hanem azért, hogy szórják, és megízécsé az ételt.

Amikor összegyűlik a szétszórtágban élő nép – mint ahogy ma is összegyűltünk –, az annak a demonstrálása, hogy együvé tartozó nép vagyunk. Tavaly nagy élményben volt részem,

ugyanis a londoni magyar gyülekezetben hirdethettem az igét. Az egyik alkalommal, búcsúzásakor odajött hozzám egy idősödő bácsi, és azt mondta, hogy 5 órát utazott az alkalomra, 5 órát utazik majd hazafelé is, de akkor is megérte eljönni, ha hazafelé meghal.

Amikor a feleségem még csak 6 éves volt, a nyírbátori almáskertben, titokban gyűlt össze Isten népe. Amikor jöttek a rendőrök, éppen őt kérdezték meg, hogy miért vannak ott. Ő pedig azt felelte: „azért vagyunk itt, hogy Jézusról halljunk és megtérjünk”. Bár nem tudta, hogy ezt nem lett volna szabad mondani, de Isten eltakarta ezt a népet. Milyen jó volt, amikor Hajdúszoboszlón Vajda Mariska néni áldott igehirdetését hallgattuk, és csak halkán mertünk énekelni, nehogy meghallják a szomszédok. Vagy amikor Vencsellón jött össze Isten népe azért, hogy kifejezzük, mi együvé tartozunk.

Isten akarata az, hogy ez a nép szétszórtágban él. Amikor a tanítványok fenn szerettek volna maradni a megdicsőülés hegyén, és építési engedélyt kértek a sátorhoz, Jézus nemet mondott. „A tábor ormán lakni nem lehet, Várnak reánk büntherhelt emberek, Hirdetni kell az áldott szent Igét, Jézushoz vinni milliók szívét, Széjjelhirdetni Jézus szent nevét” – írta erről Ecsedy Aladár a szép éneket. Ezért, testvér, ne keseregj, hogy te Isten népének szétszórtágban élő tagja vagy, és nincsenek a faluban hívők. Isten azért tett oda, mert nemcsak megáldani, hanem áldássá tenni is akar.

2. ELKÜLÖNÍTETT NÉP

A Károli Biblia így fogalmazza meg: „el van különítve”. Tehát nem arról van szó, hogy ők maguk elkülönültek, mert kirekesztőek. Hanem azért vagyunk elkülönítve, mert az Örökkévaló Isten így döntött, hogy ez a nép összegyűjtött és el is különített nép legyen.

Van egy vallási csoport, akik azt vallják magukról, hogy nekik azért kell még az imaházban is úgy kinézniük, mint a világ fiainak, hogy aki betér hozzájuk, az otthon érezze magát. Ezért lehet ott strandpapucsban és rövidnadrágban igét hirdetni, vicceselés

közben úrvacsorázni, hogy az oda betévedő fiatal ne érezze, hogy ott különleges helyen van.

De mi fontosnak tartjuk, hogy érezzék a hozzánk érkezők, hogy ez más, mert Isten országa is más, ahol vannak határok. Nem véletlen, hogy az Ige így fogalmaz: „átvitt bennünket az ő szerelmes fiának országába” (Kol 1,13). Ez a nép érintkezik a többiekkel, de nem olvadhat bele a környező népekbe, nem asszimilálódhat, hanem megtartja Urához tartozását. Ha a Biblia Szövetségre gondolunk, mi olyan nép szeretnénk lenni, akik megtartják az Ige örök üzenetét, a Krisztusban megjelent váltság titkát és a reformatori örökséget. Imádkozzatok azért, hogy ebből soha ne engedjünk! A Szentírást sokan sokféleképpen értelmezhetik, de a döntő az, hogy Urunk mit akart kijelenteni rajta keresztül.

3. ISTEN SZAVÁRA FIGYELŐ NÉP

Ez így fogalmazódik meg a felolvasott igében: „törvényei másak, mint az ország törvényei”. A hitetlen ember mindig szembemegy Isten akaratával. Amire Isten azt mondja, hogy ne tedd, azt teszi, és amire parancsot ad, azt nem teszi. De a hívő ember az Isten szavára figyelő néphez tartozik, aki Istennek enged inkább, hogysem embereknek.

Eddigi lelkipásztori szolgálatom alatt nagyon sokszor tapasztaltam, hogy hívő embereket figyelmeztetni kellett arra, hogy mi Isten szavára figyelő nép vagyunk. A válasz sokszor az volt, hogy „ha mi így teszünk, mit szól ahhoz a falu”. És azt kellett erre mondanom, hogy ne azzal törődj, hogy mit szól a falu, hanem arra figyelj, mit szól hozzá Jézusod. A kívülállók hadd lássák, hogy ez egy szent és elkülönített nép, amelynek tagjai szeretik egymást, amelynek fiataljai tisztán házasodnak, amelynek öregei szemében nem a haláltól való

félelem látszódik, hanem a hazaköltözés utáni vágyakozás. Ő, mennyire nem kell szégyellnünk, és örömmel kell vállalnunk e néphez való tartozásunkat!

4. TÁMADÁS ALATT ÁLLÓ NÉP

Hámán mondata komoly támadást indított Isten népe ellen. Mi ezzel szemben sokszor inkább elismert, megbecsült nép szeretnénk lenni.

Amikor teológiára készültem, engem nem akartak felvenni oda. Ennek nem tanulmányi vagy magaviseleti oka volt. A vallástanárom nem adott nekem lelkészi ajánlást, mert azt mondta, hogy ő betánistáknak eddig sem adott, és ezután sem ad lelkészi ajánlást. Aztán azért vettek fel mégis, mert nagyon alacsony volt a jelentkezők száma, és féltő volt, hogy ha abból még lemorzsolódnak, végül nem marad osztály. A hívő embernek vállalnia kell, hogy szálka lesz a Hámánok szemében. Azt is vállalunk kell, hogy az általunk képviselt igei látás nem lesz kívánatos. Hámán ellen-szenvét az váltotta ki, hogy Márdokeus nem borult le előtte. Ha ennek a világnak az ellenszenvét az váltja ki, hogy te nem futsz velük együtt, akkor az nem baj. Kérd Urad segítségét, ha ezért támadnak téged!

5. LÉTEZŐ NÉP

A legnagyobb örömhír, hogy ez a nép van, és azért lehet, mert ahhoz az Istenhez tartozik, aki a világ teremtése előtt eldöntötte, hogy ezt a népet a maga fiaivá fogadja. Ez a nép azért van, mert Isten ezt a népet kiválasztotta, és eleve eldöntötte, hogy meg fogja keresni, elő fogja hívni, meg fogja igazítani, és meg fogja dicsőíteni. Ezért örvendezhetünk ma afelett, hogy van egy nép, amelynek mi is tagjai lehetünk. Ez a nép akkor is van, amikor nem látszik. Amikor Illés úgy gondolja, hogy már senki sincs rajta

kívül, Isten megmutatja, hogy még hét-ezer ember van. Van egy nép, amelyet Isten tesz kesszé, amelyben ő munkálja a cselekedetet és akarást. Ezt a népet az Úr vezeti, ő a pásztor.

Tehát vallja a szívünk boldogan, hogy ennek a népnek tagjai vagyunk. Mert az sovány vigasz lenne számunkra, hogy van egy nép. A mi vigasztalásunk az, hogy ebbe a néphez tartozunk. Odatartozásunk pedig nem a jelentkezésünkön múlott, hanem azon, hogy a Bárány vére megmosott bennünket és a ruhánkat megfehéřítette.

Ez a nép nemcsak a földi létre nézve, hanem az örökéletben is egy nép és egy sereg marad. Amikor Nagyvarsányban hívő embert temettünk, mindig azzal fejeztük be a szertartást, hogy elénekeltük: „Isten velünk, viszontlátásra! Hogyha itt tán nem is, ott, az égi honban fenn...” Ebben a népben nincsenek generációs különbségek és problémák. Hatalmas élmény volt számomra, amikor fiatalon először megéreztem, hogy mit jelent ehhez a néphez tartozni. Még gimnazista voltam, amikor magához hívatott Kálmán Sándor hajdúböszörményi lelkész. A könnyes szemű Sándor bácsi megölelt, és azt mondta: Ti vagytok az ébredés következő nemzedéke. Akkor kezdtem megérteni, hogy mit jelent az, hogy van egy nép, amikor ez a világ és az egyházi vezetés által megvetett, de a hívő emberek által nagyon tisztelt ember ezt mondta nekem, az akkor 13 éves fiúcskának. Ezért nem az a döntő, hogy hol szolgáltam, még csak nem is az, hogy hányan tértek meg a szolgálatomra, hanem az, hogy van egy nép, amelyet az Úr a sajátjának tekint, és amelyet megtart. Ezért nagy ajándék, kegyelem és egyben felelősség is, hogy a körülöttünk élők lássanak minket, és dicsőítsék a mi mennyi Atyánkat.

Horváth Géza

ÚJ UTAK A KERESZTYÉN GYÜLEKEZETEK ELŐTT

*(A BSZ 25 hálaadó napján
elhangzott előadásnak – a folyóirat
terjedelmi korlátai miatt – rövidített
és szerkesztett változata)*

(Olvasásra: 4Móz 25,1-5.16-18; Jer 6,16-19)

A Bibliát olvasva megfigyelhetjük, hogy Isten népe körében újra és újra felbukkantak hamis tanítók és próféták, akik mindig Isten nevében szólaltak meg (noha egyetlen szavuk sem származott Istentől), és a hallgatóságukat – megtévesztve – igyekeztek eltéríteni az élő Istentől.

Az egyháztörténet során ugyanezzel a jelenséggel találkozhatunk. Emlékezzünk a bibliai hit és kegyesség azon megrontására, ami a felvilágosodás hatása alá kerülő, tévútra lépő racionalista teológiai professzorok, lelkészek és egyházvezetők által vette kezdetét a protestantizmusban az ún. történet-kritikai módszer bevezetésével. Az akkor megkezdett folyamat napjainkig tart a reformáció felekezeteiben. Ebben nem világi emberek tevékenykednek, hanem olyanok, akik az Egyház tagjainak vallják magukat, és belülről teszik tönkre az apostoli-bibliai hitet, a gyülekezeti, ill. egyházi életet. Munkásságuk gyümölcse az, hogy a történelmi egyházak tagjai súlyos hitbeli nyomorúságokkal küzdenek. Ezt láthatjuk pl. abban, hogy a Biblia tekintélye csaknem megszűnt, és alig képez hivatkozási alapot, a Szentírás felől nagyfokú a tudatlanság, a keresztség evangéliumát a feledés homálya fenyegeti, a hívők szeretetközösségéből pedig semmi sem látszik. Mindez azért történhet így, mert az egyház a Bibliával, mint Isten ihletett és tévedhetetlen Igéjével szembefordult, s ezzel megvetette azt is, akitől az Írás ered.

Ámde manapság már nemcsak a történelmi egyházakban figyelhető meg világszerte a hamis próféták és tanítók ténykedése és annak gyümölcse, hanem az ún. evangéliumi-evangélikál hívők közt is, akik a XX. század közepéig határozottan ragaszkodtak a Bibliához, mint Isten ihletett és tévedhetetlen Igéjéhez és ellenálltak a liberális-neolibe-

rális teológiai és etikai gondolatoknak. Tevékenységükből fakadóan előttünk, magyar keresztyének előtt is új utak kínálkoznak...

I. ÚT A BIBLIAKRITIKÁBA

Mint tudjuk, a Biblia Szövetség tagsága a Szentlélek által munkált hittel vallja a bibliai-reformatori bibliaértelmezést: hisszük és valljuk a Biblia 66 könyvének isteni ihletettségét. Ennél fogva valljuk a Biblia abszolút tekintélyét, tévedhetetlenségét hit, erkölcs, történelem és tudomány kérdéseiben, igazságát mindabban, amit tanít, s elégségességét a nem hívők hitre juttatásában, és a hitben élők hitben és szeretetben való megerősítésben. Valljuk, hogy

a Biblia középpontja Jézus Krisztus, illetve az ő evangéliuma, a keresztség evangéliuma. Valljuk, hogy a Bibliát csak a Bibliával lehet helyesen értelmezni és magyarázni, valamint azt is, hogy a Biblia lezárt könyv, ezért nincs új kijelentés Istentől.

Mint a fentiekben utaltunk rá, a történelmi egyházakban a felvilágosodás óta súlyos támadás alatt áll a Biblia ezen felfogása, és meggyőződésünk, hogy egyházaink nyomorúságának egyik leg-
alapvetőbb oka éppen Isten ihletett és tévedhetetlen Igéjének megvetéséből ered.

Szomorúan látjuk, hogy az utóbbi 60-70 esztendőben a bibliakritika világszerte befogadásra került bibliaiskolákban, teológiai szemináriumok-

ban, felekezetekben, szervezetekben, mozgalmakban. Ennek következtében az említett csoportok a lelki eltévedés-megromlás, világiasodás útjára sodródtak.

Francis Schaeffer leírja¹, hogy az ún. evangélikások (az angolszász területen a különféle felekezetekből származó hívők összefoglaló nevéként használatos) a múlt század negyvenes-ötvenes éveiben befogadták bibliaiskoláikba, lelkész-képzőikbe a bibliakritikát alkalmazó ún. neo-ortodox teológiát, ami Barth Károly nevéhez fűződik. Francis Schaeffer utolsóként írt könyvében² bemutatja, hogy miben jelentkezett az egykor Bibliához hű evangélikások körében az említett neo-ortodox teológia rombolása.

Schaeffer felismerését a Bibliával való kapcsolat megváltozását tükröző tényekkel kívánom megerősíteni:

1. Sok evangélikál megváltoztatta a bibliamagyarázat normáját. Feladták a korábbiakban alkalmazott „a Bibliát Bibliával magyarázzuk” bibliai-reformatori teológia alapvető írásmagyarázati elvét, és helyette valamely filozófia vagy ideológia fényében kezdték értelmezni a Szentírást.

2. A Biblia bizonyos tanításait sok, magát evangéliumi hívőnek nevező ember a korszellemnek behódolva magyarázza. Példaként említhetjük a teremtés történetének evangéliumi körökben jelentkező kritikáját, ami szerint a Biblia teremtéstörténete nem azt írja le, hogy miként teremtette Isten a világot, mert – látásuk szerint – Isten a világot az evolúció által alkotta. Ezt a teista evolúciós nézetet hirdeti az amerikai székhelyű „biologos” nevű csoport, amelyikben olyan neves evangélikál teológusok vesznek részt, mint Tim Keller, N. T. Wright, Alister McGrath vagy O. Guinness.

3. Figyelmen kívül hagyják a Szentírásnak a bibliai elkülönülésről szóló egyértelmű parancsait. Mindnyáján tudjuk, hogy az Úr a maga számára elkülönítette népét a környező kultúrától, és megparancsolta nekik, hogy ne

elegyedjenek környezetükkel. Küldetés-ként szánta, hogy megszentelt élettel legyenek jelen a világban, hirdessék az evangéliumot, és Isten dicsőségét képviseljék környezetükben. Ezzel szemben a mai evangélikál mozgalomról világszer-te a teljes elvilágiasodás állapítható meg. Ez az, amit Francis Schaeffer, Ian Murray, John F. MacArthur, J. M. Boice a leginkább fájlnak könyveikben. Különösen is tanulságos J. M. Boice 2005-ben magyarul is megjelent könyvének³ azon megállapítása, hogy *az evangéliumi nép átvette a világ bölcsességét, teológiáját, módszereit, program-jait*, s így elvilágiasodott.

4. Az újevangelikál irány egyre inkább a posztmodern gondolkodás bőv-körébe kerül, aminek lényege, hogy nincs végső igazság, csak részigazságok vannak. Sokan azok közül, akik korábban meg voltak győződve arról, hogy Jézus Krisztus a világ egyedüli üdvözítője, mára elbizonytalanodtak. Tim Keller nem merte egyértelműen kijelenteni egy TV-interjúban, hogy nincs más út az üdvösségre, csakis Jézus Krisztus.⁴

Ennek a biblikustól távol álló gondolkodásmódnak egyik jellegzetes megnyilvánulása, hogy nem szabad kritizálni senkit és semmit, hanem el kell fogadni akkor is, ha mást vall vagy állít.

Nos, a Biblia által meghatározott hívő gondolkodásmód nem relativizálja az igazságot, hanem egyértelmű. Aki azonban megengedő, az menthetetlenül áldozatává válik a relativista korszaknak, és kritizálni fogja azokat is, akik bibliai módon gondolkodnak.

5. A Biblia Szövetség rendezvényein és újságjában, a Biblia és Gyülekezetben, a korábbi évek során gyakran írtunk az Egyházak Világtanácsa (később: EVT – a római katolikus egyházon kívüli felekezetek közös szervezete) által vezetett ökumenikus mozgalom alapelveivel és gyakorlatával szemben megfogalmazott kifogásainkról. Nos, mára ezek még idősebbek lettek.

Az evangélikálok már szinte teljesen átvették az EVT-nek és tagedházainak liberális missziológiáját. A szervezet 1948-ban indult, és az eltelt 66 évben teljességgel a liberális teológia hatása alá kerülve elszakadt a Bibliától, a reformatori hittől, a missziótól, és egy keresztyén színezetű, szinkretista val-

lasi tömörüléssé vált. Konferenciáin igeellenes etikai és teológiai állítások sokasága hangzik el.

Az ökumenikus mozgalomnak ezt a megállíthatatlan eltévelyedését a hetvenes években az evangélikálok is érzékelték, ezért vált szükségessé egy új mozgalom elindítása. Billy Graham és John R. Stott, valamint a vezetésük alatt álló új-evangélikálok 1974-ben létrehozták az ún. Lausanne-i Mozgalmat, amelyik az evangélikál egyházakat, szervezeteket kívánta összefogni, és fellelkesíteni a világ evangélizálása és misszionálása érdekében. Amilyen öröndetesen indult ez a mozgalom, olyan szomorú az, ami ma szemünk elé tárul.

A Lausanne-i Mozgalom ugyanis az alapítása óta eltelt 40 év alatt ugyanoda jutott, ahová az EVT, amiből annak idején kivált. A Lausanne-i Mozgalom vezető teológusai már nem vallják a Biblia ihlettségét, tévedhetetlenségét és elégségességét. Teljesen magukévá tették az EVT-ben befogadott ún. szociális evangéliumot, és a biblikus misszió helyett együtt küzdenek a világ szociális jólétéért, a környezetvédelemért, a világ-

békéért. Az eredeti evangélikál missziológiai törekvés – ami a keresztség evangéliumának hirdetésére összpontosított, és vallotta, hogy nincs más út az üdvösségre, mint Jézus Krisztus – lassan eltűnik a történelem süllyesztőjében.

A missziológiai tanszékeken és a közgondolkodásban egyeduralmódóvá vált az Egyházak Világtanácsa, az Evangéliumi Aliansz, a Lausanne-i Mozgalom, valamint a római katolikusok által elfogadott, a *missio Dei* (Jézus = Egyház) gondolatából kiinduló, illetve a neomarxizmussal (szociális evangélium: igazságtalan szociális struktúrák leépítése, az igazságok kiépítése) és posztmodernizmussal (nem a bibliai igazság, hanem a közös akció a fontos) színezett missziológia. Ennek célja pedig az emberiség egysége, békéje és az Isten országának megvalósítása a Földön, aminek teológiai alapját Karl Barth – több ponton okkal megkérdőjelezhető – „*missio Dei*”-elmélete adta. Ebből az első látásra ártalmatlan nézetből – ami nem tesz egyértelműen különbséget Jézus és az Egyház küldetése között, hanem egybemossa, már-már azonosítja a kettőt – ered a kontextualizáció, azaz a kultúrához való igazodás szükségessége (pl. ott kell találkozni a fiatalokkal, ahol élnek, az ő érdeklődési körükhöz kell igazodni, és olyan nyelven kell megszólítanunk őket, amit értenek).

A Hitvalló Közösségek Teológiai Konventje – látva, hogy az EVT teljesen eltávolodott a biblikus missziótól és evangélizációtól, sőt azt nyilvánvalóan megtagadta – 1970-ben kiadta az ún. első Frankfurti Nyilatkozatot. Ebben rámutatott a biblikus misszió hét feladhatatlan elemére, és felhívta az evangélizációban részt vevő missziós társaságokat, egyházvezetőket, evangélizátorokat, missziói oktatókat, hogy ezekhez tartsák magukat.

Az EVT-ben és a Lausanne-i Mozgalomban 1982 óta a legfőbb vezérelv a transzformáció fogalma, ami alatt azt értik, hogy az emberiséget magasabb kulturális színvonalra kell emelni, és egy új világkorszakba kell átsegíteni – ennek munkálása pedig az Egyház küldetése. Ez az elképzelés pozitív fogadtatásra talált az amerikai evangélikál missziói mozgalmak széles körében, mivel köztük nagy elismertségre

tett szert a 20. század utolsó 25 évében az ún. Kingdom Theology. A misszió célja eszerint nem bizonyos emberek megtérése és a bibliahű gyülekezetek építése, hanem egy sokkal nagyobb és izgalmasabb cél elérése: Isten földi országának felépítése. Az ún. posztmillenista nézetek ugyanis azt tanítják, hogy a föld, Jézus Krisztus visszatérése előtt „majdnem mennyországgá lesz”. Ezek a nézetek később eljutottak Amerikából Európába, így hazánkba is, ahol a teológiai oktatásban, szemináriumokon és az evangéliumi sajtóban is teret nyertek. A transzformációs missziológiát (missional theology) ma már evangélikál teológusok (pl. Roland Hardmeier, Thomas Schirrmacher, dr. Michael Diener, a Gnadauer Verband, illetve a Német Evangéliumi Aliansz elnöke), ill. bibliaiskolák (pl. Marburg Bibelseminar, Institut für Gemeindebau und Weltmission) is képviselik és népszerűsítik. A transzformációs teológia bibliaértelmezése az ún. kontextuális hermeneutika jegyében áll.

Jelenleg már az evangélikál missziológia sem vallja a Biblia abszolút igazságát, elégségességét és Jézus egyedül üdvözítő voltát.

Az újevangelikálok jellemzője a dominionizmus (C.P. Wagner) néven elhíresült eszkatológiai nézet, ami szerint az evangélikál keresztyénségnek modern menedzsment-módszerekkel a lehető legtöbb követőt kell maga mellé állítania, a hívőknek pedig a világ megjobbításán kell dolgozniuk. A tan elfogadói azt gondolják, hogy Isten országa és uralma nem egy távoli napon fog megvalósulni Jézus Krisztus visszajövele és az utolsó ítélet után, Isten szava által, hanem azt itt és most kell felépíteni, megvalósítani az embereknek. Meggyőződésük, hogy minden hívő feladata politikai-gazdasági-egyházi hatalmi pozíciókat megszerezni a környezetében. Ha ezt elég sok ember végzi, akkor kiterjeszthetik Isten uralmát a kultúra minden területére. Különösen fontos ebben a munkában a kis csoportok létrehozása, ami biztosítja a „keresztyén üzenet” eljuttatását a társadalom minden rétegéhez.

A dominionizmus erősen összekapcsolódik az üdvuniverzalizmussal, vagyis azzal a meggyőződéssel, hogy

mindenki üdvözül. Elképzelésük szerint ehhez nem szükséges az Úr Jézus Krisztus evangéliumába vetett személyes hit, mivel Isten minden embert megbékéltetett magával Jézus Krisztusban, s végül senkit nem küld a pokolra. Tanításuk szerint Jézus Krisztus akkor tér vissza, amikor az emberek a földön előkészítették számára a terepet, ezért a magukat evangéliumi hívőknek tartó emberek évtizedek óta azon fáradoznak, hogy egy keresztyén vallási világuralmat, vagyis egy szép új világot építsenek ki a földön.

A dominionista mozgalom egyik kulcsfigurája Peter Drucker, a 2005-ben elhunyt „menedzser-pápa” – aki egyébként nem tartotta magát újjászületett keresztyénnek. Különösen két újevangelikál lelkész volt nyitott az ő tanításaira, akik készséggel alkalmazták módszereit a gyülekezetépítésben: Bill Hybels és Rick Warren. Rick Warren nevéhez fűződik az ún. PEACE-terv, aminek célja, hogy a világ vezető politikusaik és gazdasági tényezőinek segítségével, valamint egymilliárd keresztyén összefogásával világszerte leszámoljon a lelki ürességgel, az egocentrikus kormányzással, az extrém szegénységgel, a betegségekkel, az analfabetizmussal, vagy a nem kielégítő képzettséggel – nagy lépést téve ezzel a földi mennyország megvalósítása felé.

II. ÚT AZ AZ IGEELLENES KÖZÖSSÉGVÁLLALÁSOKBA

1. KÖZÖSSÉG A HAMIS MISZTIKÁVAL

Az evangélikálok nyitottsága a misztika felé a Bibliával való korábbi kapcsolat megváltozásából ered. A hamis misztika az Úrral való – állítólagos – közvetlen belső kapcsolatot segíti, amire az ember bizonyos technikák alkalmazása által eljuthat, de ebben a Biblia igéibe vetett hit nem kap szerepet, legfeljebb (!), mint az Isten megtapasztalásának „bevezető” szakasza, amin túl kell lépni. Ezt tanúsítja az a néhány éve megjelent könyv⁵, amiben a szerzők elemzik a 2010-ben, újevangelikál-liberális összefogással megszervezett Csend Éve programot. A szervezők a csend kapcsán a meditációt propagálják, imádságon pedig azt értik, amikor Jézus nevét a be- és kilégzés ütemére

mondogatják. Javaslaik között szerepel a meditatív tánc, szívima, bibliodráma és a keleti meditációból ismert légző gyakorlat. Arra tanítanak, hogy hogyan lehet eljutni a bennünk élő isteni maghoz, Istenhez, Jézushoz, és miként lehet megtapasztalni a Szentlelket. Példaként említik a protestánsgyűlölő jezsuita rend alapítóját, Loyola Ignác lelkigyakorlatát, amit Tim Keller is népszerűsített New York-i gyülekezetében. Nem határolódnak el az okkult gondolkodású Anselm Grüntől sem, akivel Klaus Douglass is szimpatizál.

A bibliakritika befogadásával liberálissá lett felekezetek számos tagja teljesen nyitott lett az Istennel való misztikus kapcsolatra. Ők és követők ugyanarra inspirálóknak: vedd fel személyesen a kapcsolatot Istennel! Hogyan? Mivel számukra a Biblia nem az Isten szava, és az imádságnak semmi értelme, ezért más utat javasolnak. Klaus Douglass „Az Isten szeretetének ünnepe” c. könyvében ezt írja: „*Ha már megtalálta a megfelelő [légzés]ritmust, menjen egy lépéssel tovább: képzelje el, hogy fényt lélegzik befelé. Fogadja magába Krisztus fényét, ami körülveszi Önt, aztán fújja ki magából a sötét felhőket. (...) Próbálja ki először az ortodox egyház Jézus-imáját. A belégzésnél gondoljon erősen Jézus nevére. Könnyedén lélegezze be: „Úr Jézus Krisztus” A kilégzésnél pedig engedjen ki minden Önben lappangó sötétséget, és így folytassa a mondatot: „Könyörülj rajtam!”. Végezze a gyakorlatot néhány percen keresztül, és meg fogja látni, mennyire jóleső érzés fogja eltölteni.” (111-118. oldal).*

Sajnos azonban ettől az iránytól az evangélikál tábor sem áll messze:

– Tim Keller – saját szavai szerint is – nagyra becsüli a római katolikus misztikát, annak mély lelkiségét, és helyesli misztikus elmélkedési technikáikat. Ha ő tényleg kálvinista, akkor vajon miért nem utasítja el egyértelműen azt a hamis miszticizmust, amivel akár a római katolikus, akár az ún. karizmatikus rajongó mozgalmakban találkozhat?

– John Piper a honlapján számol be arról, hogy Isten megragadta, és közvetlenül szólott hozzá.

– Az evangélikálok által szervezett „Csend Éve” programsorozaton alig

volt olyan rendezvény, ahol ne az Istennel való misztikus kapcsolat-felvételre biztatták volna evangélikál atyafiak a résztvevőket.

- Az evangélikálokat is rabul ejti a Cursillo-mozgalom református változata, ami eredetileg spanyol római katolikus lelkigyakorlat a harmincas-nyegyvenes évekből.
- Hazánkban az evangélikál MEKDSZ rendezvényén pedig a Lectio Divina (monoton igeismétlés, várva az isten-tapasztalásra) kerül alkalmazásra.⁶
- Számos magyar protestáns lelkész építi be gyülekezete gyakorlatába az imasétát, imalabirintust, szemlélődő imádságot, ki-be légzés ütemére mondott imádságot, képek és tárgyak használatát az imádkozás elősegítésére, Taizé-i imádságot, Jézus-imát, Cursillo-hétféget, a tudatos ülés és állás gyakorlatát ima közben stb.
- Több, felekezetek közötti szervezet is propagál élményközpontú tréningeket, mint pl. a gyülekezeti vezetők képzésével foglalkozó Barnabás csoport, vagy a gyülekezeti gyermekmunkásokat képző Reménység Magjai Alapítvány.

2. KÖZÖSSÉG A LIBERÁLIS TÖRTÉNELMI EGYHÁZAKKAL

Egyáltalán nem csodálkozhatunk azon, hogy egyféle lelki rokonság alakult ki a bibliakritikát korábban befogadó történelmi felekezetek, valamint azt újabban befogadó evangélikál közösségek közt. A közeledést segítik a közösen szervezett rendezvények is (pl. ProChrist, Christustag 2014).

3. KÖZÖSSÉG A RAJONGÓ MOZGALOMMAL

A Bibliával való viszony megrendülése következtében egy másik gátszakadás is bekövetkezett: az evangélikálok hangadó része megbékélt a pünkösdi-karizmatikus körökkel, holott elődeik ragaszkodtak a Bibliához, mint Isten lezárt szavához, a Szentlélek Bibliához kötött munkálkodásához, és ahhoz a bibliai alapigazsághoz, hogy Isten és az ember közt ebben a korszakban nincs közvetlen kapcsolat, hanem csak az Igébe vetett hittel kapcsolódunk hozzá.

Két, erre vonatkozó dokumentumot idéznék az evangélikál mozgalom berkeiből:

a) Az egyik 1977-ben, Angliában készült Evangélium és Szentlélek címmel. Ez a dokumentum a világméretű evangélikál-karizmatikus dialógus talán legfontosabb irata – amiben az álláspontok közelítése elkezdődött. Az evangéliumi oldal képviselői közt találjuk James I. Packert és John R. Stott-ot.

b) A karizmatikusok és evangélikálok közötti kapcsolatban mintegy második európai határkőnek tekinthető az ún. Kasseli Nyilatkozat 1996-ból, amit a Németországi Evangéliumi Aliansz és a Szabadegyházi Pünkösdi Gyülekezetek Szövetsége teljes egyetértésben adott ki. Németországban a nyilatkozat kiadása után felgyorsultak az események, és elindult az együttműködés a ProChrist⁷ evangélikációs mozgalomban.

Az érem másik oldala a karizmatikus mozgalom ún. harmadik hulláma⁸, ami célul tűzte ki, hogy az addig nekik ellenálló evangélikálokat meghódítsák.

Az említett dokumentumok, és a karizmatikus mozgalom erőfeszítései hatására az evangélikálok nagy része számára ma már nem tévta az, amit a rajongó mozgalom a Szentlélek személyéről, munkájáról, a lélekkeresztségről, a nyelveken szólásról, a gyógyításokról, prófétálásról, a lelki hadviselésről, az ún. torontói áldásról és az Istennel való kapcsolatról tanít. Ma már a legszélsőségesebb nézeteket képviselő Paul Yonggi Cho, Kenneth Copeland, John Arnott is evangélikáloknak számítanak, akikkel a Világ Evangéliumi Aliansz vezetői, mint evangélikálok látogatták meg a közelmúltban Ferenc pápát.

Ebbe a sorba áll be az új-kálvinista John Piper is, aki nagy elismeréssel említi az extrém-karizmatikus Új Apostoli Reformáció alapítóját, C. P. Wagner-t, a harmadik hullám atyját.

Jelenleg ott tartunk, hogy az újevangélikál lelki vezetőkben a minimális készség sincs meg a rajongás tévelygésének kritikus szemléletére. Azt hangoztatják, hogy ez csak feszültséghez és szakadáshoz vezet, ezért szükségtelen.

Tény, hogy egyre kevesebb azon evangélikálok száma, akik továbbra is ellenállnak a rajongó mozgalomnak – vállalva ezt a konfliktust. Az ellenállók egyik vezéralakja John F. MacArthur, akinek a „Karizmatikus Káosz” c. könyve magyarul is megjelent. Ő 2013-ban tartott egy antikarizmatikus, ill. probiblikus konferenciát „Idegen tűz” címmel, ami az evangélikál világban mély ellenállást váltott ki. Ezen a konferencián újra megerősítették, hogy látásuk szerint a nevezett mozgalom továbbra is tévúton jár, és a Bibliához hű evangélikálokat az ellene való összefogásra, a tőlük és tévtanaiktól való elkülönülésre hívták. MacArthur és mások – a nevezett konferencián – bibliai és egyháztörténelmi érvekkel igazolták, hogy az újszövetségi prófétálás, nyelveken szólás, jelek-csodák tételének ajándéka végképp megszűnt az apostoli kor végén, s ami ma ezekből látszik, az nem Isten Lelkétől való.

Megfontolandók MacArthur szavai: „Legfőbb ideje, hogy az evangélikálok állást foglaljanak a Szentlélek személyével és művével kapcsolatban, és

visszanyerjék helyes látásukat. A Gyülekezet lelki egészsége forog kockán. Az utóbbi évtizedben a karizmatikus mozgalom hatása alá kerültek az evangélikalizmus legfőbb hangadói (mainstream-evangelikalen) és a mozgalom világszerte nyugtalanító módon és robbanásszerűen terjed. Ez a világ leggyorsabban növekvő vallási irányzata. Több mint fél milliárd ember tartja magát karizmatikusnak. Ámde az evangélium, ami ezt az egyre nagyobb embertömeget hajtja-mozgatja, nem az igaz evangélium, s a lélek, ami mögötte áll, nem a Szentlélek. Amit itt látunk, az valójában nem más, mint egy hamis egyház robbanásszerű növekedése, ami éppen olyan veszélyes, mint akármelyik másik szekta vagy tévtan, ami korábban vette támadás alá a keresztyénséget. A karizmatikus mozgalom kezdettől fogva

egy színjáték és hamisítás; nem változott jóvá. Ideje, hogy Isten népe válaszoljon minderre. Mindazoknak, akik az Íráshoz hűek, fel kell állniuk, és mindazt el kell vetniük, ami Isten dicsőségét megtámadja. Arra vagyunk kötelezve, hogy Isten igazságát érvényesítsük, miközben a Szentlélekről szóló bibliai tanítást eltökélten védelmezzük. Ha azzal az igénnyel állunk elő, hogy mi a reformáció követői vagyunk, akkor ugyanazon mértékű bátorságot és meggyőződést kell mutatnunk, mint ők, és harcolnunk kell a hitért. Egy zárt frontnak kell létrejönnie azokkal szemben, akik hamisan hivatkoznak Isten Lelkére. Ez a könyv egy felhívás, hogy csatlakozunk ehhez a fronthoz – Isten dicsőségéért!” (1Kor 14,8) (Fremdes Feuer, Betanien Verlag).

Itt jegyzem meg, hogy az új-kálvinizmus egyike azon evangélikál irányzatoknak, amelyeknek élcsapata nem illeti kritikával, vagyis befogadta a karizmatikus gondolatokat, lelkiséget,

tanításokat. Ez olvasható a magyar www.ujkálvinizmus.com oldalon: „... az újkálvinista gyülekezetekben a karizmatikus ajándékok biblikus megélése a cél”. Nem is csoda, hogy az új-kálvinizmus több helyen úgy jelenik meg, mint a „református karizmatikusok” mozgalma, ami önmagának elmentmondó fogalom.

A Biblia Szövetség elsősorban a Bibliához való ragaszkodása, valamint sok-sok negatív tapasztalat hatására, kezdetől fogva nem fogadja el a karizmatikus tévtanokat, és elhatárolódik a karizmatikusokkal való közösségvállalástól, szolgálatától.

4. KÖZÖSSÉG RÓMÁVAL

A Bibliával való kapcsolat fellazulásának bizonyossága az a szomorú tény, hogy az újevangelikálok fő vonala nem-

csak a karizmatikusokkal vállal közösséget, hanem azok nyomában immár a római katolikus felekezettel is. A karizmatikus mozgalom vezetői már évtizedek óta elmélyült kapcsolatokat igyekeztek kiépíteni a mozgalmat befogadó, és velük rokon jelenséget felmutató római katolikus egyházzal. Így minél inkább elmélyül a karizmatikusok és evangélikálok együttműködése, annál inkább kerülnek közösségbe a római katolikusokkal.

Az új-kálvinisták vezetői pozitív értelemben beszélnek a római katolikus felekezet egyes gyakorlatairól, és közelednek Rómához. De hogyan is kezdődött ez?

– Angliában 1967-ben tartottak az anglikán egyházon belüli evangélikálok egy konferenciát, ahol kijelentették, hogy az anglikán egyházat és a benne lévő katolikus és liberális irányzatokat elfogadják, és nem különülnek el tőlük. Ugyanők 10 évvel később megfogalmazták a Nottinghami Nyilat-

kozatot, amiben azt a célt tűzték maguk elé, hogy a katolikus egyházzal egyesülnek.⁹

– 1994-ben az Egyesült Államokban néhány evangélikál vezető a katolikus egyház vezetőivel kiadványt jelentetett meg, ami hangsúlyozza, hogy minden evangéliumi hívő és katolikus ember: testvér a Krisztusban.¹⁰

– 2011-ben a Vallásközi Dialógusért felelős Pápai Tanács, az EVT és a Világ Evangéliumi Aliansz (vagyis az evangélikál keresztyénséget képviselő világszervezet) ötévi teológiai munka után közös dokumentumot adott ki „Keresztyén bizonyágtétel egy sokvallású világban” címmel. (Tudjuk, hogy az EVT mintegy 500 millió, a Világ Evangéliumi Aliansz 600 millió – ez utóbbi teológiailag konzervatív – keresztyént, míg a római katolikus felekezet 1,2 milliárd embert képvisel. Ami annyit jelent, hogy ez a három szervezet a világkeresztyénség 90%-át fogja egybe.)

– 2014-ben Bad Blankenburgban négy földrészről 14 teológus találkozott a Világ Evangéliumi Aliansz és a római katolikus egyház részéről. A tanácskozást Rolf Hille (a Világ Evangéliumi Aliansz egyik vezető tisztviselője) és Juan Usma Gomez (a Keresztyén Egység Pápai Tanácsának megbízottja) vezette. Az utóbbi közölte, hogy Ferenc pápával egy új fejezet kezdődött a római katolikus és evangélikál keresztyénség történetében. A pápa felszólította a katolikus híveket, hogy az evangélikálok testvérként ismerjék el. Kijelentették azt is, hogy 2017 a reformáció emlékéve lesz, és ezt mindkét fél ki akarja használni arra, hogy a keresztyének egységét erősítse. Jövőre egy közös dokumentumot adnak majd ki, ami a kétféle hit közös pontjait fogja hangsúlyozni.

Világszerte szaporodnak az olyan rendezvények, ahol római katolikusok, karizmatikusok és evangélikálok karöltve vonulnak fel (pl. a ProChrist alkalom).

Könnyen észrevehető, hogy az evangélikalizmus a római katolikus egyház égisze alatt egyesülni látszó világegyházba tart, aminek jelszava: „Egység a különbözőségben”.

III. ELVILÁGIASODÁS

A Bibliával való kapcsolat fellazulása és a különböző tévelygő felekezetekkel való összefogás nyomán egyre inkább kiteljesedik az evangélikáizmus elvilágiasodása.

1. SZOCIÁLIS AKCIÓK

Az elvilágiasodás figyelhető meg abban, hogy az evangélikák is egyre inkább magukévá tették a világ szociálpolitikai napirendjét¹¹. Az ún. szociális evangélium eszméjét felvéve, a misszió egyik legfontosabb elemévé vált a különböző népek, népcsoportok, rétegek szociális megsegítésének programja, ill. az új, békés világrend kiépítése, ami háttérbe szorítja Jézus Krisztus evangéliumának hirdetését. Magyarországon is ismert az újevangelikál ún. Mikeás Program, amiben a misszió egyenlő az elmaradott országokban megvalósított szociális segítségnyújtással.

A liberális történelmi felekezetek már régóta „pengetik a környezetvédelem húrjait” is. Nálunk is vannak bio-gyülekezetek, akik a zöld-ideológiát képviselik. Ott nem hiszik a teremtés valóságát, a bűneset történetiségét, nem hangsúlyozzák az evangélium üzenetét Jézus kereszthaláláról, nem beszélnek az ember megváltásra szorultságáról, nem hívnak az Úr Jézus Krisztusba vetett hitre, nem hiszik a Biblia számos kijelentését, de a természetvédelem és energiatakarékosság mellett kardoskodnak. Ezzel szemük elől tévesztik az örökkévalóság perspektíváját. Márpedig az egyház elsődleges hivatása nem az, hogy megvédje a természetet (1Kor 2,2; 2Kor 5,20).

Ugyanez az irány figyelhető meg az újevangelikálok között is: még 2009-ben hozták létre az Egyesült Államokban 86 újevangelikál vezetővel az Evangélikál Klíma Szervezetet (az Amerikai Nemzeti Evangélikál Aliansz nem támogatta, 22 tag ellene szavazott!). Ők a hibrid autók használata mellett szálltak síkra, egy lelkész (Jim Ball) pedig akciót indított „Mivel utazna Jézus?” szlogenrel. A szervezet frontemberei a következők: Rick Warren (a Lausanne-i Mozgalom vezetőségi tagja), Paul Cedar (a Mission America Coalition vezetője), a pünkösdisták Jack

Hayford, az Üdvhadseregből Todd Bassett, valamint Richard Stearns (a World Vision elnöke), Ron Sider (az Unsettling Crusade vezetője) és David Neff (a Christianity Today lap kiadója).

Vajon milyen összefüggésben áll mindez a keresztyén egyház küldetésével? Hiszen elsődleges feladatunk, hogy a társadalmat elérjünk: imádsággal (különösen a többségért – 1Tim 2,1-2), szent életvitellel (Fil 2,15), biblikus gyülekezetek építésével, amik nem a környező kultúrához igazodnak, valamint a különböző társadalmi rétegek evangélizálásával.¹²

2. PSZICHOLÓGIA

Az evangélikálok elvilágiasodását jelzi, hogy feladták a bibliai lelkigondozást, illetve összevegyítették azt a világi humanista pszichológiával. A folyamat egyik elemzője, dr. Edward S. Williams írja le¹³ ezt a történetét:

– 1961 májusában dr. John G. Finch, a kiváló pszichológus előadássorozatot tartott a Fuller Teológiai Szemináriumon, az Egyesült Államokban, akinek pszichológiai elméleteit buzgón felkarolták. A Szeminárium létrehozott egy – kiváló pszichiáterekből, pszichológusokból és teológusokból álló – bizottságot, hogy működjenek együtt a pszichológia szakértőivel a pszichológia és a teológia integrálására. Azt állítják, hogy ez az „integrálás” egyesíti a pszichológia legjavát a keresztyén alapelvekkel. Ez a folyamat hatalmas befolyással volt a keresztyén tanácsadás fejlődésére az USA-ban és a világ többi részén is.

– Az 1960-as évek végének másik jelentős mozgalma volt a Rosemead Pszichológiai Iskola megalapítása (Clyde és Bruce Narramore). Céljuk az volt, hogy keresztyén szempontból képezzenek klinikai pszichológusokat, elsősorban a teológia és a pszichológia integrálását szem előtt tartva. Jelentős képviselői: James Dobson, Bruce Narramore, Gary Collins, Tim LaHaye és H. Norman Wright. Ezek az emberek önszegélyező könyveket írtak, amelyek keresztyén eszmékkel kevert pszichológiai elméleteket használtak. A keresztyén könyvesboltokban bestsellerré vált könyveik tanácsokat adtak, hogy miként éljünk sikeres

életet, hogyan foglalkozzunk a belső fájdalommal, és hogyan győzzük le a depressziót. Az 1970-es években dr. Larry Crabb keresztyén pszichológus megjelentetett két könyvet¹⁴, amiben a keresztyén pszichológiai tanácsadás elméletét igyekezett igazolni. Ez az USA-ban hatalmas hatással volt a keresztyén tanácsadó mozgalomra.

3. ZENE

A világiasodás bizonyossága, hogy az evangélikáizmus befogadta a világ zenéjét, többek között a rockzenét is. A rajongó karizmatikus mozgalommal és liberális felekezetekkel teljes egységben történt köreikben is a kortárs rock (pop, rap, techno) krisztianizálása. Szinte nincs a világon olyan evangélikál összejövetel, istentisztelet, lelki konferencia, keresztyén fesztivál, ahol ez – dicsőítés néven – teret ne kapna. Az újevangelikálok egyenesen szükségesnek tartják az eredetileg keresztyénellenes kulturális találmány „megkeresztelését” és alkalmazását.

Ez a fajta zene az evangélikál közösségeket megnyitotta az érzelmi túlfűtöttséggel, rajongással, extatikus jellegzetességekkel jellemezhető karizmatikus rajongás és az istentelen világ felé is. Megdöbbenő, amikor mindezt Isten dicsőítésének nevezik, miközben semmi más nem történik, mint a test izgatása és bizonyos emberek vagy zenekarok megdicsőítése.

A zene Istentől ered, ami nem is létezne, ha ő nem teremtette volna meg. Csodás ajándék, de mégsem minden zene jó és használható. Amiként a bukott angyalok rossz tanításokat sugalmazhatnak (1Tim 4,1), ugyanúgy rossz zenét is ihlehetnek. Az Istentől eredő jót megronthatják. „A hívő életében nincs helye semmiféle tudatállapotot befolyásoló gyakorlatnak, akár drogok, akár New Age meditáció, akár rockzene által kínálgatik is az.”¹⁵

Befejezés

Most, hogy sorra vettük a több-százmillió tagot számláló ún. újevangelikáizmus néhány ismértét, és láttuk, hogy világszerte miféle utakra tévedt ez a 60 évvel ezelőtt olyan egyértelműen a Bibliát valló és követő irányzat, remélem, hogy értjük már miféle új utak

állnak gyülekezeteink és a Biblia Szövetség előtt. Komolyan át kell gondolnunk a kínálkozó lehetőséget, hogy kívánunk-e az itt felvázolt utakon elindulni, vagy megmaradunk a hitbéli elődeink által is járt régi ösvényeken, az Úr útjain!

FÜLE LAJOS
NAGYOKAT KÉREK

ÉN ISTENEM, nagyokat kérek:
sok hálaival áldozzam Néked,
és ne fertőzzön meg soha
a hálátlanság vírusa.

Néhány záró megjegyzés

a) Az elmondott sok negatívum – ami a hívőknek nem valamely kis szeletét érinti, hanem annak derékhatát – egyfelől szomorúsággal tölt el minket, mert látjuk, hogy a Sátánnak miként sikerült Isten népét megtéveszteni. Ugyanakkor vigyázásra is int: „aki áll, vigyázzon, hogy el ne essék!”

b) Olvasmányaim megerősítették bennem azt a gondolatot, hogy az eltévelyedés mindig „kicsiben” indul. Pásztor Gyula bácsi tanította annak idején a péceli bibliaiskolában, hogy a tévelygés kezdetkor csak jelentéktelennek tűnő a Bibliától való eltérés, de később egyre csak növekszik az. Ahogy a váltón áthaladó vonat is, először még közel van az eredeti sínpárhoz, végül teljesen eltávolodik attól. Ha a bibliai hittől és élettől való legkisebb eltérést észleljük közösségeinkben, akkor a bibliai rend szerint szólunk kell. Nem szabad engedni, hogy kibontakozzon és megerősödjön a hamisság.

c) Azt is megfigyeltem, hogy a tévelygés gyorsabban bontakozik ki és terjed el, mintsem gondolnánk. Az újevangelikál mozgalom valamikor az ötvenes évek elején indult az USA-ban, s azóta az eredeti evangélikalizmust teljesen elidegenítette önmagától. Vannak olyanok, akik már éltek a létrejöttkor, és immár romlását is megélték.

d) Szomorú, de megtörténik az is, hogy korábban testvérként együtt dolgozó atyafiai kénytelenek elválni egymástól, mert útjaik másfelé vezetnek. Vannak, akik naivitásból, mások meggyőződésből, anyagi érdekből, hatalomvágyból új utakra tévednek, és nem

hajlandók a régi ösvényeken maradni. Ilyenkor nincs más választás, mint a szakadás: „... szükség, hogy szakadások legyenek, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek” (1Kor 11,19). Ezt élték át Németországban az 1900-as évek elején, vagy hazánkban Fekete Péter, Asztalos Zoltán, Sípos Ete Álmos és nemzedéke a pünkösdistá-karizmatikus rajongó mozgalom kapcsán.

e) Az elhangzottakból leszűrhető következtetés tanulság már a jövőbe mutat: mindez ne az elzárkózásra késztesen bennünket, hanem arra, hogy az Úrban megerősödvé még jobban szánjuk oda magunkat a Biblia feltétel nélküli elfogadására, a bibliai szent életre! Erősítsük meg szeretetközösségeinket, és azokat a gyülekezeteket, ahova helyeztünk minket az Úr! Végezzük mindenkor és mindenhol bátran a keresztség evangéliumának hirdetését! Tudnunk kell, hogy az Úr Lelke velünk van, és a legdrágább igazságot bízta ránk a Bibliában. Keressünk új lehetőséget arra, és éljünk a kínálkozó alkalmakkal, hogy a körülöttünk élő hitetlen világnak hirdessük a meghalt és feltámadott Krisztust! Hívjuk embertársainkat a benne vetett hitre és az ő követésére! Biblia Szövetségként is járjuk a régi utat, és csak azokkal fogjuk össze, és vállaljunk közösséget, akikkel egyenlő drága hitet nyertünk!

Nos, az utóbbi évtizedek világszerte megfigyelhető jelenségei arra indítanak, hogy ezen utolsó időkben (!) határozottan bátorítsunk mindenkit: tartson ki a Biblia isteni ihletettsége, tévedhetetlensége, elégségessége mellett! Engedjük, hogy az Úr Lelke az igével formálhassa gondolkodásunkat! Tartsunk ki a *theologia crucis*, a keresztség evangéliuma mellett! Kövessük a Biblia megszentelődésre hívó és szeparációra szólító tanítását! Törekedjünk biblikus szeretetközösségek

építésére! Igyekezzünk a biblikus evangélizációt, missziót gyakorolni kultúránkban csakúgy, mint életünk minden területén! Így maradjunk meg az Úrban, csakis azokkal összefogva, akik ezen az úton járnak – nem engedve magunkat más utakra terelni! Közben pedig epekedve várjuk a mi megváltó Urunkat, meghalt és feltámadott Jézus Krisztusunkat, aki megígérte, hogy visszatér, és ő (!) fog új eget és földet teremteni!

*

Jegyzetek: **1.** Die Kirche Jesu Christi Auftrag und Irrweg, Hänssler Verlag, 1981.; **2.** „A nagy alkalmazkodás, alcíme: a korszellem és az evangélikálok” (angolul 1984-ben, németül 1988-ban jelent meg); **3.** James Montgomery Boice: Mi történt a kegyelem evangéliumával? Presbiteriánus Kiadó, Miskolc, 2005.; **4.** http://www.youtube.com/watch?v=_YkeKhA8BUw&feature=youtu.be; **5.** „Veszélyes csend – Hogyan akarja a misztika meghódítani az evangélikálok?” (CLV, Bielefeld); **6.** Honlapjukon leírják a Lectio Divina lényegét, amiben a kiválasztott bibliai rész nagyon lassú felolvasása misztikus módon egyesíti őket az Atyával: http://www.otlettar.mekdsz.hu/wiki/index.php/Lectio_Divina; **7.** <http://www.prochrist.hu>; **8.** A harmadik hullám a Szentlélek harmadik nagy kiadását jelöli a karizmatikusok szótárában: első a XX. század elején, második a hatvanas években volt; **9.** Peter Masters: „Megállni az igazságért”, 9. oldal; **10.** Evangelicals and Catholics Together, 1994.; **11.** J. M. Boice: Mi történt a kegyelem evangéliumával? angol kiadás: 2001. 37 kk. oldal; **12.** H.W. Deppe, www.apologet.de; **13.** <http://www.refkossuthter.hu/index.php/letoeltetek/konyvek/viewdownload/4-koenyvek/32-dredward-s-williams-a-keresztyen-tanacsadas-soetet>; **14.** The Basic Principles of Biblical Counseling (A biblikus tanácsadás alapelvei, 1975) és Effective Biblical Counseling (Hatékony biblikus tanácsadás, 1977); **15.** Soltész Katalin: A keresztyén rockzene

Sípos Ete Zoltán

ELKÖTELEZETTSÉG, HŰSÉG, ÁLLHATATOSSÁG

(A BSZ 25 hálaadó napján elhangzott előadásnak vázlatos összefoglalása)

A BSZ 25 éve évfordulóján két különös aktualitása is van annak, hogy e témakörben beszélgetés induljon közöttünk.

Egyrészt olyan jellegű ünnep ez, mint a házassági évforduló. Valamikor beléptünk e szövetség tagjai közé, elköteleztük magunkat a szervezet céljai és egymás felé, most pedig elérkezett annak ideje, hogy megvizsgáljuk, hogyan működik közöttünk az a valamikori elkötelezettség, hűségünk és állhatatosságunk kiállta-e az idő próbáját.

Másrészt ezeknek a szavaknak tartalma egyre értéktelenebb fogyasztói szemléletű társadalmunkban, ahol az emberek lelkiismeret furdalás nélkül váltogatják partnerüket, munkahelyüket, közösségeiket, illetve érvényesülésük reményében árulják el, és hagyják cserben családtagjaikat, kollégáikat és ismerőseiket. Sajnos ebbe a körbe egyre több keresztyén is beletartozik – a világtrendet nemegyszer tudatosan, máskor naívan elfogadva.

Ezért szeretnénk tehát ma arról beszélgetni, mennyire vagyunk elkötelezettek, hűségesek, állhatatosak Istenhez, az ő igéjéhez, Jézus Krisztushoz, gyülekezetünkhöz, egyházunkhoz, a Biblia Szövetséghez, házastársunkhoz – riasztó jelenség számunkra a hívő emberek házassága megromlásának jelentős száma! –, barátainkhoz, család-

dunkhoz, munkahelyünkhöz, illetve mindazokhoz, akik között és ahol Isten kijelölte helyünket.

Ha a fogalmak között sorrendiséget kellene megállapítanunk, akkor azt a következő módon tehetnénk meg:

Elkötelezettség, elköteleződés =
maga, a döntés

Hűség = *a döntés megtartása*

Állhatatosság = *a döntés megélése*

Amikor hívő emberré – azaz elkötelezetté – lettünk, mindannyian meghoztuk életünk legfontosabb döntését

A megtérés alapja Isten hozzánk való szerelme volt, ami Jézusban jelent, testesült meg. Amikor ezt a csodálatos valóságot felismertük, megszületett ennek következményeként személyes válaszuk: Ezután egyedül Jézus Krisztus lesz életünk meghatározó szereplője!

A Jézus melletti döntésünk egyrészt

egy személy melletti döntés, másrészt életmód választás is volt, aminek kereteit Istennek a Bibliában meghatározott törvényei szabják meg. Ennek az életmódnak a Kijelentés adja meg a kereteit és határait. Ezzel ez az életmód Istenhez alkalmazkodó életvitelt jelent, amelynek Krisztus áll a középpontjában. Ez élesen szemben áll azzal, amit istentelenül él az ember, annak középpontjában ugyanis önmaga áll.

Isten törvényeket helyezett el a világ-egyetemben, ezt nevezzük teremtési rendnek. A kezdetekkor ebben a rendben élt a világ: meghatározta a férfi és nő kapcsolatát, ennek lapján dönthettek a család, de a szaporodás dolgában, a föld benépesítésében is, és ennek megfelelően végezte munkáját. De ennek része volt istentisztelete is. A bűn megjelenése a rend felforgatását, meg- és elvetését is jelentette.

Mindezekre nézve hoz újjászületésekor a megtért ember döntést: Isten eredeti terve, rendje szerint fogok élni.

Hűség

Hűségünk Jézus személyéhez, a teremtési rendhez, vagyis a helyes istentisztelethez való ragaszkodásban ölt testet.

A döntésünket azonban a Sátán meg akarja ingatni. Sokféle eszköz áll rendelkezésére az emberek, és különösen is a hívők megkísértésére. Célja elérésére használhatja a korszellemet; a félelem és kétség ébresztését; a tudományt; a hazugságot. Mindezekkel kétségbe vonja Isten eredeti rendjének, a Kijelentésnek igaz voltát, aktualitását. Hűtlenségre, feladásra, elengedésre csábít, az általa elének tárt, és a magunk választotta utakra igyekszik irányítani.

A hűség szó eredetileg azt is jelenti: HIT! Ezért a Sátán kísértésének lényege a hívők eltántorítása a Krisztusba vetett hittől.

A Szentírás azonban buzdít, hogy maradjunk meg a hitben, azaz hűségben:

– „Nincs tehát már semmi kárhóztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak, ... akik nem test szerint já-

runk, hanem a Lélek szerint.” (Rm 8,1.4),

- „Az igaz ember pedig hitből él, de ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelke.” (Zsid 10,38),
- Pál apostol így vall: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.” (2Tim 4,7)

Állhatatosság

Nem más ez, mint a hit szabályai és Isten rendje szerint folytatott mindennapi életvitel. Akár férfiként vagy nőként, dolgozóként vagy tanulóként,

gyermekként vagy szülőként, a magyar nemzet és az egyház tagjaként.

Ez nem csupán szilárd elveket jelent – sok hívő sajnos csak idáig jut el –, hanem sokkal inkább az arra való törekvést, hogy ezen elvek szerint éljünk. Az állhatatosság az elveink, a hitünk próbája. Az erős hit nem egyenlő a szerteágazó teológiai ismeretekkel – amelyek cseppet sem feleslegesek, sőt szükségesek –, hanem az ismereteink fényében való életvitel.

Pál ezt írja az 1Kor 4,2-ben: „Márpedig a sáfároktól elsősorban azt köve-

telik, hogy mindegyikük hűségesebben bizonyuljon.”

Mindezek fényében emlékeztetünk, buzdítunk benneteket nemcsak a kegyelemben, hanem a Kijelentés ismeretében, az ahhoz való ragaszkodásban, valamint az odaszánásban való megerősödére!

Cseri Kálmán gondolatával: „A hűség azt jelenti, hogy a hívő mindent arra használ, amire Isten adta neki. Egyáltalán tudatos benne, hogy mindent Istentől kapott, és rendeltetésszerűen használja az idejét, a testét, a képességeit, mindent.”

Sípos Aba Álmos

VÁLTOZÁSOK, VÁLSÁGOK ÉLETÜNK DEREKÁN

*(A BSz 25 hálaadó napján
családosoknak szervezett
délelőtti program összefoglalása.
Előadással készültek és
a beszélgetést vezették*

Mórész Tamás és felesége, Ágnes)

A 40-60 éves kor körül fellépő, ún. *életközépi válság* nem ritka jelenség. Lényege, hogy az életkor előrehaladtával együtt járó fizikai, családi, olykor egzisztenciális *változások* révén a házaspárok egyfajta krízis állapotba kerülhetnek.

Amíg a nők életét a változó korral járó kellemetlen tünetek nehezítik meg, a férfiaknak esetleg azzal kell szembenézni, hogy pályájukon már nem lesznek képesek előbbre jutni, hiszen ott vannak az ígéretes fiatalok, akik könnyebben megfelelnek a mai kor sokféle kihívásának.

Nem könnyű megtalálni az új célokat és feladatokat akkor, amikor a gyermekek már saját életüket kezdik élni, és már nincs olyan módon szükségük a szülőkre, mint korábban.

Mórész Tamás és felesége Ági lebilincselő őszinteséggel számolt be arról, az

említett nehézségeket hogyan tapasztalták meg, mindezek közepette pedig Isten megtartó szeretetét és kapcsolatuk elmélyülését.

Előadásukat csupán azért nem ismer-tjük most bővebben, mert a 2015 tavaszán tartandó péceli családi napon újra ezt a kérdéskört szeretnénk elővenni.

*

Már most hívunk és biztatunk mindenkit, hogy ezt az alkalmat semmiképpen ne hagyják ki! Természetesen szeretettel várunk olyan házaspárokat is, akik még messze vannak az említett kortól! Az alkalomhoz gyermekprogramokat és ebédet is biztosítunk majd azoknak, akik három munkanappal előtte elérhetőségeink egyikén bejelentkeznek

HÁLAADÓ NAPUNK KRÓNIKÁJA

Huszonöt esztendő egy szervezet életében mindig emlékezésre ad okot. Ilyenkor visszatekinthetnek a megtett útra – egy keresztyén szervezetnél mindezt hálaadással tehetik.

A Biblia Szövetség Tanácsát is ez a cél vezérelte, amikor a szervezet 1989. május 1-jén történt megalakításának hálaadó nappal történő megemlékezéséről határozott. Az időpont kiválasztása immár hagyományként illeszkedik a BSz ilyen jellegű rendezvényeinek

sorába, hiszen 1995-ben a székház építése közbeni, majd az 1997-es átadási ünnepsége, a megalakítás 15. és 20. évfordulója is az őszi időszakban történt.

A 2014. szeptember 13-át megelőző héten példa nélküli mennyiségű csapadék hullott, ez különösen is megnehezítette az előkészítést. Pénteken is szakadó esőben állítottuk fel az ajándékként használatba kapott hét rendezvénysátrat, amiket éjszaka viharos szél tett próbára. Szombaton reggelre viszont Isten elzárta az ég csa-

tornáit, így esernyők nélkül, de izgalommal készültünk a vendégek fogadására. Területfoglalási engedélyt kaptunk az önkormányzattól a kapubejárat előtti parkolóra, ahol a kitelepített sátor alatt regisztráltak az érkezők (volt olyan időszak, hogy másfél száz ember várakozott türelmesen a hosszan kígyózó sorban), akiket egységesen „felszerelték” a fogadósátorban szorgoskodó önkénteseink: kék karszalag igazolta az ebédre jogosultságot, névkítűző segítette az is-

merkedést, tartalmas programfüzet a tájékozódást, ezen kívül hasznos ajánlások tették emlékezetessé az ittlétet. Önkéntes munkatársaink irányították a forgalmat (ehhez a polgárőrségtől is kértünk segítséget), őrizték a Ráday kastély parkolójában a gépkocsikat, hordták fel a rendezvénysátrakba az ajándék süteményt, gyümölcsöt, árusításra szánt használati tárgyakat, könyveket, amiket azután az oda beosztott segítők szortíroztak, rendeztek.

Tekintettel a várható több száz vendégre, a református gyülekezet készségesen adta át templomát és gyülekezeti házát, az evangélikus gyülekezet a templomát, a református óvoda vezetője az intézmény helyiségeit, a Ráday kastély fenntartója pedig a kastélyparkot.

Az érkező kisgyermeket az óvodába kísérték, ahol gondos óvó nénik és lelkes önkénteseink vigyáztak rájuk, játszottak velük. A gépkocsik a kastély parkjában parkolhattak, vendégeink pedig a ref. templomban készültek az istentiszteletre, ahol tíz óraker Horváth Géza lelkipásztor igehirdetésével kezdődött a hálaadó nap. Ezután (a választható programok alapján) volt, aki az evangélikus templomban a 30+ fiatalokhoz csatlakozott (téma: Állhatatosság, elkötelezettség, hűség, előadó: Sípos Aba Álmos). A tízen-húszon éves fiatalok északír testvérekkel találkozhattak (angol nyelvű program – fordítással, vezette: Brian Boyd és felesége, téma: Mit jelent az, hogy Isten mindentudó?). A családosok találkozóját szü-

lőknek, nagyszülőknek szerveztük az egyik rendezvénysátorba (vezette Mórész Tamás és felesége, Ági, akik az emberi élet derekán bekövetkező változásokról, válságokról beszélgettek a résztvevőkkel). Akik a református templomban maradtak, azoknak Sípos Ete Zoltán a keresztyén gyülekezetek számára napjainkban felkínált új utakról, lehetőségekről beszélt.

Ezt követte a közeli iskola étkezdéjében az ebéd, utána már minden program a BSz udvarán, székházában zajlott: a süteményes, gyümölcsös sátorban, a használt cikk jótékonyági bazárban, a könyvsátrakban és természetesen a szabadtéren. Íjastak, diót törtek kicsik-nagyok, és ismerkedtek, barátkoztak, beszélgettek vendégeink.

Tizenöt óraker kezdődött a közösségi alkalom (műsorvezető Zila Teodóra), ahol igeolvasás, imádság (Viczián Miklós dr.), köszöntő (Makrai Tibor dr.), bizonyágtétel (Tamás Balázs és Tamásné Szabó Csillag Virág), szavalat (Pecznyik Pál, Kálmán István), Brian Boyd igei, a Palásthy család (szülők és három gyermekük) zenés-énekes köszöntője, Alföldy-Boruss Dezső hangszeres játéka, az Alföldy-Boruss Csilla szervezte és vezette, a BSz tagjaiból felálló (és ezt erősítő Bp. Kelenföldi Ref. gyülekezeti énekkar) ének és zenekar szolgálata, a záró imádság és áldás (Cs. Nagy János) és közös éneklés tette különlegessé és emlékezetessé a hálaadó nap délutánját.

Örvendező szívvel adhatunk még napok távolából is hálát Istennek az ünnepen kapott áldásaiért: az ígéért, a tanításért, a testvéri találkozásért, az emlékezés lehetőségéért, a közösségért és a számtalan segítők kézéért.

Száztíz önkéntes szorgoskodott az előkészítésen, a programszerű lebonyolításon és a nem kis megpróbáltatást jelentő utómunkán. A már lassan éjszakába nyúló szendvics vacsoránál, a még akkor is székházunkban szorgoskodó, mintegy 30 csillogó szemű és fáradt munkás megpihenve hallgatta a kinti éghabborút. A szakadó eső hálaadó zene volt számunkra: Isten reggel befoltozta a napok óta lyukas esőfelhőket, és istentisztelet alatt már nap-sütés ragyogta be a templomteret, ebéd-időben szemerkélt ugyan egy kicsit, és amikor késő este az utolsó padot is behoztuk a szabadtérről, mintegy intésre, ismét megdördült az ég.

Mi pedig mindazokkal, akik a Biblia Szövetség negyedszázada alatt az Istentől elkészített áldások részesei lehettünk, akik közösen szolgálhattunk, élhettünk az ige gyümölcseivel, a testvéri közösség szeretetével, Sámuel próféta szavaival és hálás szívvel emlékezünk a BSz negyedszázados közös útjára és 2014. szeptember 13-ára: „Mindaddig megsegített bennünket az Úr!”

Maradjon Jézus Krisztus irgalmas szeretete hívő népünkön, és tegyen így a Biblia Szövetséggel is!

Biblia Szövetség Magyarország, Pécel

2014. szeptember 12.

Kedves Magyar Biblia Szövetséges Testvérek!

Különösen ebben a korrupcióval és erkölcstelenséggel teli, tájékozódni képtelen világban értékeljük igazán, hogy Isten megbízható igéje által vezet. Az ebben való bizonyosság tudata köt össze bennünket – a Bibelbund Deutschland-ot (Németországi Biblia Szövetség) és a magyarországi Biblia Szövetséget – immár sok éve.

Örömmel tölt el bennünket az a tudat, hogy Magyarországon is élnek testvérek, akik készségesen szánják oda magukat a Biblia üzenetének továbbítására és védelmére. Veletek együtt egy országhatárokon és nyelvi akadályokon túli nagy család tagjai vagyunk, és megtapasztalhattuk, hogy egyedül az Isten Igéjébe vetett bizalom bizonyul maradandónak.

A jövőben is szeretnénk veletek közösen állást foglalni minden Biblia-ellenes támadással szemben.

A Bibelbund Deutschland elnökeként kívánok Nektek továbbra is bátorságot, hogy akkor is álljatok ki Isten Igéje mellett, amikor az az egyházban, vagy a társadalomban ellenállásba ütközik.

Kívánok bölcsességet, hogy megtaláljátok a helyes szavakat és érveket a kételkedők és keresők továbbsegítéséhez.

Valamint kívánom számotokra Isten áldását, hogy mindannyian megtapasztalhattátok azt, hogy emberek hitre jutnak és megváltozik az életük.

Bár a mai jubileumotokon nem tudunk személyesen jelen lenni, a Bibelbund Deutschland részéről együtt adunk hálát a magyarországi Biblia Szövetség eddigi 25 évéért.

Üdvözléttel: **Michael Kotsch** elnök

(fordítás német nyelvről: Foit Rainer)

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

MEGHÍVÓ

2014. november 8-ára, a Miskolc, Ref. Egyházkerületi Székházban és
2014. november 15-ére, a Budapest–Pasaréti Ref. Gyül. templomában
 10 órakor kezdődő Biblia szövetségi csendesnapra

Tervezett program: **Jézus, mindenkor mindenem**

1. Jézusban a múltam: békességem büntetése rajta van (Ézs 53,3-5.9-10)

2. Jézusban a jelenem: megtart (Mk 4,35-40)

3. Jézusban van a múltam és jelenem (bizonyoságtétel)

Ebédészünet

4. Jézusban a jelenem és jövőm: a gyülekezet (Ef 1,9-12)

5. Jézusban a jövőm: az üdvösség (Jn 14,1-4; 1Thes 4,13-18)

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

A Biblia Szövetség Tanácsának 2014. szeptember 27-re tervezett tanácsulése programtorlódás miatt elmaradt, a következő tanácsulést november 22-én tartjuk péceli székházunkban. ■

*

A bibliaiskolai tanfolyamok a 2014/15-ös tanévben a vidéki helyszíneken (szarvasi és miskolci helyszín kivételével) az éves program szerint folytatódtak. A Budapestre szervezett oktatás II. és III. évfolyamára jelentkezettek Pécelen folytathatják tanulmányukat. A 2015/16-os tanév oktatási programján dolgozunk, terveink szerint az éves programban hirdetjük meg azt. ■

*

A 2014-es programokról, eseményekről – részletes beszámolóval – a karácsonyi folyóiratunkban fogjuk tájékoztatni olvasóinkat. ■

*

A Biblia Szövetség 2014. évi rendes közgyűlésén elfogadott alapszabály-módosítást a jogszabályoknak megfelelően nyilvántartásba vételre az illetékes törvényszékre beküldtük. Lapzártáig a bíróságról erre vonatkozóan visszajelzés nem érkezett. ■

*

Az Országos Bibliaiskola Alapítvány és az Ébredés Alapítvány is benyújtotta a törvényszéknek a módosított alapító okiratát, az elfogadó végzésről a bíróságtól tájékoztatást még nem kaptunk. ■

*

Halottaink: † **Kálmán Sándorné** (1927) Kunmadaras,

† **Mikó László** (1930) Budapest,

† **Uhri Imre** (1933) Budapest.

Szolgáló testvéreinktől búcsúzunk ezekkel a sorokkal. Olyanoktól, akiknek élete, munkája értelmét a Jézus Krisztusban megnyert fiúság adta, akiket elhívott a lelki vetésbe-aratásba, akikre sokat bízott, akiknek élete sokak számára lehetett ezért áldás forrása. Emléküket megőrizzük, adjon az Úr vigasztalást szeretteik, gyülekezetük számára!

*

Szomorú szívvel, de a feltámadásba vetett bizalommal emlékezett a gyászoló gyülekezet szeptember 12-én, Mikó László testvérünk búcsúztatásán, a Budapest-Újpest-Belsővárosi református templomban. A Biblia Szövetségnek egyik alapítója, a Szövetség Tanácsának hosszú éveken át tagja, az újpesti körzet vezetője volt. Mindnyájunkat megszégyenített odaszánásával, szervező-készségével. Szerelmese volt a lelki énekeknek. Évekig ő volt a Biblia Szövetség házi fotósa, a tanácsulések jegyzőkönyvvezetője, neki is köszönhető, hogy dokumentálni tudjuk a korábbi időszak eseményeit.

Gyülekezetének presbitereként, missziói gondnokaként, egyházmegyéjének tanácsosaként, majd pedig a Magyar Református Presbiteri Szövetség missziói titkáráként számos gyülekezetben megfordult. Nemcsak Magyarországon, hanem a határainkon túl is. Mindenhol biztatott, bátorított, hirdette Krisztus örömeit. Erről az örömről vallott a betegágyán is, nem a bajairól, testi nyomorúságáról beszélt, hanem a Krisztusban nyert boldogságról és azokról a feladatokról, amik az Úr gyermekeire várnak ebben a világban.

Laci bátyánk 84 esztendő telt el közöttünk. Sokan szerették őt, amit a búcsúztatására összesereglett hívők sokasága is bizonyít. A reménység embere volt, és azzal a reménységgel távozott közülünk, hogy Isten ügye sohasem vall kárt. Emléke legyen áldott, élete és szolgálata pedig legyen példa számunkra! Őzvegénynek legyen az Úr a támasza, erőssége és vigasztalója! **Margit István** ■

FONTOS KÉRDÉSEK

Tájékoztatjuk az előadás iránt érdeklődőket, hogy a sorozat várhatóan 2015-ben folytatódik, amiről folyóiratunkban és honlapunkon majd tájékoztatást adunk.

A Biblia és Gyülekezet című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Az előfizetési díj 2014-ben: *belföldre: 2.500,- Ft/év; (2.200,- Ft/pld. 10 pld. felett); külföldre: - európai országokba: 4.800,- Ft/év;*
- *egyéb országokba: 5.900,- Ft/év.* Az előfizetés nélküli árus példány ára 350,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címén
Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: *Szabó László*

***

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: *dr. Sípos Ete Álmos*; szerkesztő: *dr. Mikolicz Gyula*; tördelés: *Horváth Mária*; fotó: *Németh Hajnalka*
Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza! Folyóiratunk legközelebb 2014 decemberében jelenik meg. Lapzárta: 2014. november 17.
Nyomtatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Mázsza u. 3. – HU-ISSN 0866-2932 (nyomtatott) – ISSN 2064-0269 (online)